

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 9357 af 15/01/1997 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-8-97 om kontanthjælp - formue - økonomisk behovsvurdering - skøn - bil

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 200086-96

Ankestyrelsens principafgørelse O-8-97 om kontanthjælp - formue - økonomisk behovsvurdering - skøn - bil

Resume:

En kommune fandt, at en bil til en vurderingspris på 20.000 kr. måtte betragtes som en formue. Kommunen bortså samtidig fra en kontant formue på 16.500 kr., der skulle anvendes til boligmæssige formål.

Kommunens skøn havde ikke været åbenbart urimeligt eller ulovligt.

Der blev lagt vægt på, at kommunen havde set væk fra en kontantformue på 16.500 kr., og at der alene er hjemmel til at bortse fra en formue, der er nødvendig for bevarelse eller generhvervelse af en nødvendig boligstandard, eller som bør bevares af hensyn til ansøgers og familiens erhvervs- eller uddannelsesmuligheder.

Kassation:

Principafgørelsen har ikke længere vejledningsværdi

Kassationsdato:

15-06-2009

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 110 af 26. februar 1996 - § 15, stk. 5 og § 39, stk. 1

Sagsfremstilling:

Ansøger, der var i gang med et toårigt uddannelsesstilbud, søgte om hjælp efter bistandslovens § 37. Hans ægtefælle modtog nedsatte arbejdsløshedsdagpenge, og ansøger havde på ansøgningstidspunktet en bil, der var vurderet til ca. 20.000 kr., og en kontantformue på 16.500 kr.

Kommunen vurderede under hensyn til ansøgers økonomi, at han og hans hustru var berettiget til supplerende kontanthjælp. Hjælpen blev ydet med tilbagebetalingspligt efter bistandslovens § 26, stk. 1, nr. 3., idet kommunen fandt, at bilen skulle betragtes som formue i bistandslovens forstand. For så vidt angik ansøgers kontantformue, skønnede kommunen, at denne skulle bruges til at skaffe familien en bolig, idet de boede i et tidsbegrænset lejemål.

Ankenævnet tiltrådte kommunens afgørelse. Nævnet lagde vægt på, at det ikke var en forudsætning for ansøgers beskæftigelse, at han var i besiddelse af en bil, ligesom det var hans arbejdsgivers opgave at løse transportproblemer i forbindelse med arbejdet.

I klagen til Ankestyrelsen anførte ansøger bl.a., at såfremt kommunen krævede bilen solgt, vil han ikke kunne overholde aftalen med sin arbejdsgiver om at kunne benytte egen bil. Endvidere ville ansøger påføres et tab ved bilsalg nu og køb af anden bil, når han var færdig med uddannelsen.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om en bil, ansøger ejede på tidspunktet for ansøgning af kontant hjælp, skulle betragtes som en formue efter bistandslovens § 39.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at ansøgers bil med en realisationsværdi på 20.000 kr. måtte anses for en formue i lovens forstand.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at kommunen havde set væk fra en kontantformue på 16.500 kr. og på, at der efter bistandslovens § 39, stk. 1, alene er hjemmel til at se bort fra formue, der er nødvendig for bevarelsen eller opnåelse af en nødvendig boligstandard, eller som bør bevares af hensyn til ansøgers og familiens erhvervs- eller uddannelsesmuligheder.

Ankestyrelsen fandt således, at kommunens skøn ikke havde været ulovligt eller åbenbart urimeligt.

Ankestyrelsen tiltrådte derfor ankenævnets afgørelse.